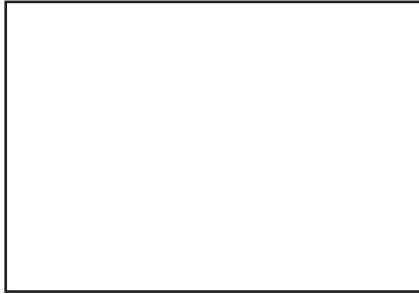

چہلک

محمود کریمیان

مجموعه گُل

چهل حدیث گناه

تهیه و تدوین: اداره امور فرهنگی آستان قدس رضوی

نویسنده: محمود کریمیان

مدیر هنری و طراح گرافیک: رضا باباجانی

صفحه آرایی: محمود بازدار

تذهیب جلد: سیده فهیمه کاظمی

ناشر: انتشارات قدس رضوی

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۱

شمارگان: ۳۰۰۰

چاپ: مؤسسه فرهنگی قدس

شابک:

نشانی تهیه کننده: مشهد، حرم مطهر، صحن جامع رضوی

ضلع غربی، اداره امور فرهنگی

تلفن: ۰۵۱۱-۲۰۲۵۶۷

صندوق پستی: ۳۵۱-۹۱۷۳۵

حق چاپ محفوظ است.

گناه

- ۱ گریه بر گناه
- ۲ گناه، نشانه‌ی بدبختی
- ۳ اندکِ بسیار
- ۴ کوچک انگاشتن گناه!
- ۵ بزرگ‌ترین گناه
- ۶ احساس امنیت گناهکار
- ۷ سخت‌ترین گناه
- ۸ در منظر خدا
- ۹ خانه‌ی گناه‌آلود
- ۱۰ پرهیز از گناهانِ کوچک
- ۱۱ گناهان جدید؛ بلاهای جدید
- ۱۲ توقف در ارتکاب گناه
- ۱۳ گناه پنهانی
- ۱۴ پرهیز از گناه
- ۱۵ خیر و نیکی
- ۱۶ گلایه‌ی خدا
- ۱۷ اجتماع گناهان
- ۱۸ ثبث همه‌ی گناهان
- ۱۹ چرا گناه؟
- ۲۰ احتیاط در گناه

مجموعه گل

زاهدترین مردم	۲۱
پرتلاش ترین در راه خدا	۲۲
فراموش کردن گناه	۲۳
پناه به خدا!	۲۴
کیفرِ دنیوی	۲۵
لطفِ خدا	۲۶
شتاب در کیفر	۲۷
سیاهی دل	۲۸
بیماریِ دل	۲۹
تباهیِ دل	۳۰
محرومیت از رزق و روزی	۳۱
تأثیر سریع گناه	۳۲
غبطه در آخرت	۳۳
از دست دادن نعمت‌ها	۳۴
سزایِ خطاکار خداشناس	۳۵
خشمِ پنهانِ خدا	۳۶
پاکی در دنیا	۳۷
طولِ عمر	۳۸
مسیر ارتکاب گناه	۳۹
عامل گناه	۴۰

پیشگفتار

قدر "مجموعه‌ی گل" مرغ سحر داند و بس...

کلام خاندان عصمت و طهارت علیهم‌السلام چونان آفتابی است که زیستن بشر در ظل انوار آن، رنگی آسمانی می‌گیرد و طعمی الهی می‌یابد. پیامبر اعظم صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و ائمه‌ی اطهار علیهم‌السلام، روشنگران طریق سعادتند و با هدایت‌های آن بزرگواران، گام‌های موفقیت و سعادت را در زمینه‌های مختلف زندگی می‌توان برداشت.

"مجموعه‌ی گل" عنوان کلی کتب احادیث موضوعی است که به همت محققان و نویسندگان دینی گرد آمده است و در هر کدام از آن به موضوعی خاص پرداخته شده که زوایای مختلف آن از منظر دین مورد مذاقه قرار گرفته است.

در این مجموعه سعی شده است کاربردی‌ترین موضوعات و مباحثی که نیاز بیشتر جامعه است ارائه شود. همچنین تلاش شده تا احادیثی مطرح شود که از حیث سند متقن باشد.

امید است مجموعه‌ی حاضر، بهانه‌ای شود تا فعالیت‌های گسترده‌ای در نشر آموزه‌های خاندان نور علیهم‌السلام انجام گیرد و جامعه اسلامی سرشار از معارف بلند اهل بیت علیهم‌السلام گردد.

آستان قدس رضوی
معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی
اداره‌ی امور فرهنگی

مقدمه

گناه، صفای دل را می برد و اگر تکرار شد و جزو عادت های روزمره گشت، آلودگی روح و روان انسان را در پی دارد که او را از مسیر تکامل باز داشته، دل آدمی را گرفتار زنگار کرده، آن را بیمار می کند و گاه زیر و رو کرده و به مسیر انحراف می کشاند و گاهی نیز موجب مرگ معنوی قلب می گردد.

در آیات قرآن و روایات اهل بیت علیهم السلام به طور مستقیم و گاهی با بیان آثار روحی یا جسمی و دنیوی یا اخروی گناه سعی بر پرهیز دادن انسان از ارتکاب گناه شده تا از گرفتار شدن وی در پیامدهای آن جلوگیری نماید؛ خواسته اند انسان با هدف آفرینش خود آشنا شود و عاقبت کار و انتهای مسیر خود را بسنجد و آن را به تباهی نکشاند.

در این میان، برخی از گناهان بزرگ تر و به اصطلاح؛ کبیره معرفی و در تعریف آن گفته شده: «گناهان کبیره، گناهانی است که در قرآن وعده

عذاب بر آن داده‌اند». برخی نیز گفته‌اند: «همه‌ی گناهان بزرگ است؛ چرا که گناه، مخالفت با خداست».

در عین حال در آیات و روایات بر این نکته نیز تأکید شده است که اگر کسی گرفتار گناه گردید و خواسته یا ناخواسته مرتکب کاری شد که مخالفت با خدا محسوب می‌شد، از بازگشت به مسیر تکامل ناامید نشود و با توبه از گناه، به رحمت خدا دل بندد و باری دیگر دل خود را صفا دهد، با خدا قهر نکند و از بخشودگی گناهانش ناامید نشود؛ که یأس از رحمت الهی از بزرگ‌ترین گناهان است. بر اساس برخی از روایات، گناه همراه با توبه و ترس از عقوبت آن، برتر است از خودپسندی و مغرور شدن به عبادت و زیاد انگاشتن آن؛ چرا که در صورت اول رابطه‌ی نزدیک‌تری بین بنده و خدا ایجاد و احساس می‌شود.

خداوند متعال می‌فرماید: «وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ لَا يَلْحَقُهُ الْعَذَابُ إِلَّا اللَّهُ وَ لَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَ هُمْ يَعْلَمُونَ؛ و کسانی که هرگاه مرتکب عمل زشتی

شوند یا [با گناه] به خود ستم کنند، خدا را یاد کرده و برای گناهان خود طلب آمرزش می‌کنند - و کیست جز خدا که گناهان را ببخشد؟ - و اصرار بر گناه نمی‌ورزند، در حالی که آگاهند».

در این نوشته‌ی کوتاه، نمونه‌ای از احادیث گهربارِ اهل بیتِ عصمت و طهارت علیهم‌السلام در اشاره به مذمتِ گناه و پرهیز از آن، برخی از آثار گناه و نیز آنچه موجب بخشش و برطرف شدن گناه می‌شود، آمده است. باشد که حلقه‌ای شود برای متوسل شدن به لطف و شفاعت این خاندانِ بزرگوار و نجات یافتن از گناه و پیامدهای آن!

و من الله التوفیق

محمود کریمیان

گریه بر گناه

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

طُوبَى لِمَنْ لَشَخَصَ نَظَرَ إِلَيْهِ اللهُ يُبَكِّي عَلَى
ذَنْبٍ مِنْ خَشِيَةِ اللهِ لَمْ يَطَّلِعْ عَلَى ذَلِكَ
الذَّنْبِ غَيْرُهُ.

خوشا به حال کسی که خداوند به او نظر کند و
او نسبت به گناهی که کرده است، از ترس خدا
گریان باشد؛ گناهی که جز خود او و خدا، کسی
بر آن آگاه نیست!

۲

گناه، نشانه‌ی بدبختی

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— مِنْ عِلْمَةِ الشَّقَاءِ جُمُودُ الْعَيْنِ وَ قَسْوَةُ
الْقَلْبِ وَ شِدَّةُ الْحِرْصِ فِي طَلْبِ الدُّنْيَا وَ
الإِصْرَارُ عَلَى الذَّنْبِ.

— خشکی چشم، قساوت قلب، حرص زیاد در
طلب مال دنیا و اصرار بر گناه؛ از نشانه‌های
بدبختی است.

۳ اندکِ بسیار

قَالَ الْكَاطِمُ رضی اللہ عنہ:

لَا تَسْتَقِلُّوا قَلِيلَ الذُّنُوبِ فَإِنَّ قَلِيلَ الذُّنُوبِ
يَجْتَمِعُ حَتَّى يَكُونَ كَثِيرًا.

گناهان اندک را کم نشمارید؛ چراکه همان
گناهان اندک است که جمع شده و بسیار
می‌گردد.

۴

کوچک انگاشتن گناه!

قَالَ الْعَسْكَرِيُّ رضی اللہ عنہ:

مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يُغْفَرُ قَوْلُ الرَّجُلِ لِيَتَنِي
لَا أُؤَاخِذُ إِلَّا بِهَذَا.

از گناہانی که قابل آمرزش نیست؛ این است
که کسی بگوید: ای کاش من جز این گناه را
نداشتم که به آن مؤاخذه شوم!

بزرگ‌ترین گناه

قَالَ الصَّادِقُ (ع):

إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكَبَائِرِ عِنْدَ اللَّهِ الْيَأْسَ مِنْ
رُوحِ اللَّهِ وَ الْقُنُوطَ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ الْأَمْنَ
مِنْ مَكْرِ اللَّهِ.

از بزرگ‌ترین گناهانِ کبیره نزد خداوند، ناامیدی
از نوازش خدا و ناامیدی از رحمت و مهر خدا
و آسوده خاطر بودن از مکر و مجازات خدا
است.

احساس امنیت گناهکار

— قَالَ عَلِيُّ عليه السلام:

— لَا تُبْدِينَ عَنْ وَاضِحَةٍ وَقَدْ عَمِلْتَ الْأَعْمَالَ
الْفَاضِحَةَ وَلَا يَأْمَنُ الْبَيَّاتُ مَنْ عَمِلَ السَّيِّئَاتِ.

— خندان مباش؛ چنان که دندان‌هایت نمایان شود
درحالی که کارهای زشتی کرده‌ای؛ کسی که کار
بدی کرده‌است، آسوده نخواهد!

سخت ترین گناه

قَالَ الْبَاقِرُ :

الذُّنُوبُ كُلُّهَا شَدِيدَةٌ وَأَشَدُّهَا مَا نَبَتَ عَلَيْهِ
اللَّحْمُ وَالدَّمُ لِأَنَّهُ إِمَّا مَرْحُومٌ أَوْ مُعَذَّبٌ وَ
الْجَنَّةُ لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا طَيِّبٌ.

گناهان همه مهم اند و مهم تر از همه، گناهی است که گوشت و خون از آن به وجود آمده باشد؛ زیرا چنین کسی یا آمرزیده می شود و یا عذاب می گردد و جز پاک کسی وارد بهشت نمی شود [پس ابتدا باید پاک شود].

در منظر خدا

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

مَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَا يَعْمَلُهَا فَإِنَّهُ رَبَّمَا يَعْمَلُ
 الْعَبْدُ السَّيِّئَةَ فَيَرَاهُ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى
 فَيَقُولُ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا أَغْفِرُ لَكَ بَعْدَ
 ذَلِكَ أَبَدًا.

هر کس تصمیم به انجام گناهی گرفت، آن را انجام ندهد؛ زیرا گاهی خداوند، بنده را در حال ارتکاب گناه مشاهده می‌کند و می‌گوید: سوگند به عزت و جلال خودم، تو را بعد از این نخواهم آمرزید!

۹ خانہی گناہ آلود

قَالَ الْكَاطِمُ رضی اللہ عنہ:

حَقُّ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعْصَى فِي دَارِ إِلَّا
أَضْحَاهَا لِلشَّمْسِ حَتَّى تُطَهَّرَهَا.

حق خداوند است خانه‌ای را که در آن معصیت
می‌شود، خراب کند و در معرض آفتاب قرار
دهد تا پاک گردد.

۱۰ پرهیز از گناهانِ کوچک

قَالَ الْبَاقِرُ رضی الله عنه:

اتَّقُوا الْمُحَقَّرَاتِ مِنَ الذُّنُوبِ فَإِنَّ لَهَا طَالِبًا يَقُولُ
أَحَدُكُمْ أَذْنِبُ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ
سَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ
فِي إِمَامٍ مُبِينٍ.

از گناهانِ کوچک دوری کنید؛ که آن‌ها نیز پی‌گیری دارد. یکی از شما می‌گوید: گناه می‌کنم و بعد از آن استغفار می‌کنم، درحالی‌که خداوند می‌فرماید: ما هر چه قبلاً انجام داده‌اند، با همه‌ی آثارشان نوشته‌ایم و در کتاب روشنی جمع کرده‌ایم.

۱۱ گناهان جدید؛ بلاهای جدید

قَالَ الرَّضَا عليه السلام:

كُلَّمَا أَحَدَثَ الْعِبَادُ مِنَ الذُّنُوبِ مَا لَمْ
يَكُونُوا يَعْمَلُونَ أَحَدَثَ اللَّهُ لَهُمْ مِنَ الْبَلَاءِ
مَا لَمْ يَكُونُوا يَعْرِفُونَ.

هرگاه بندگان، گناهان جدیدی مرتکب شوند
که تا قبل از آن مرتکب نمی‌شدند؛ خداوند
بلاهایی جدید برای آنها می‌فرستد که از آن
آگاه نیستند.

توقف در ارتکاب گناه

قَالَ الْكَافِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ مُنَادِيًا
يُنَادِي مَهَلًا مَهَلًا عِبَادَ اللَّهِ عَنِ مَعَاصِي اللَّهِ
فَلَوْلَا بَهَائِمُ رُتِعَ وَ صَبِيَّةٌ رُضِعَ وَ شُيُوخٌ رُكِعَ
لُصِبَ عَلَيْكُمُ الْعَذَابُ صَبًّا تُرَضُّونَ بِهِ رِضًا.

خداوند یک منادی دارد که در هر شب و روز
فریاد می‌زند: ای مردم! از معصیت‌های خداوند
دست بردارید! اگر نه این بود که در روی
زمین، چهارپایان چرنده و کودکان شیرخوار
و کهنسالان اهل عبادت هستند؛ عذاب بر شما
فرود می‌آید و شما را در هم می‌شکست.

۱۳ گناه پنهانی

— قَالَ الْكَافِرُ ﴿۱۳﴾:

— خَافُوا اللَّهَ فِي السِّرِّ حَتَّى تُعْطُوا مِنْ أَنْفُسِكُمْ
النَّصْفَ.

— در نهان از خدا بترسید؛ تا خود به صداقت خود
مطمئن گردید.

پرهیز از گناه

قَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:

تَوَقَّوْا الذُّنُوبَ فَمَا مِنْ بَلِيَّةٍ وَلَا نَقْصِ رِزْقٍ
إِلَّا بِذَنْبٍ حَتَّى الْخَدَشِ وَالْكَبُورَةِ وَالْمُصِيبَةِ.

از گناه خودداری کنید! هر گرفتاری و نقصی که در زندگی پیدا شود، به خاطر گناه است؛ حتی زخم‌های جزئی و خراش‌های دست و پا و افتادن بر زمین.

— قَالَ الصَّادِقُ (ع):

— إِنَّ أَرَدْتَ أَنْ يُخْتَمَ بِخَيْرٍ عَمَلُكَ حَتَّى
تُقْبَضَ وَ أَنْتَ فِي أَفْضَلِ الْأَعْمَالِ فَعَظَّمْ لِلَّهِ
حَقَّهُ أَنْ تَبْذُلَ نِعْمَاءَهُ فِي مَعَاصِيهِ وَ أَنْ تَغْتَرَّ
بِحِلْمِهِ عَنكَ.

— اگر می‌خواهی کارهایت به نیکی انجام گیرد
و پایان زندگی‌ات خیر باشد؛ تا هنگام مرگ،
حق خدا را مراعات کن، نعمت‌های خداوند
را در راه معصیت خرج نکن و به حلم خداوند
مغرور نباش!

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ مَا تُنْصِفُنِي
أَتَحَبُّ إِلَيْكَ بِالنَّعْمِ وَتَتَمَقَّتْ إِلَيَّ بِالْمَعَاصِي خَيْرِي
عَلَيْكَ مُنْزَلٌ وَشُرْكَ إِلَى صَاعِدٌ وَلَا يَزَالُ مَلَكٌ
كَرِيمٌ يَأْتِينِي عَنْكَ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ بِعَمَلٍ قَبِيحٍ.

— خداوند بلند مرتبه فرمود: ای فرزند آدم! تو با من
به انصاف رفتار نمی کنی؛ من با محبت به تو نعمت
می دهم، تو در عوض با من مخالفت می کنی و
مرتکب گناه می شوی. نیکی های من به طرف تو
روان است ولی بدی تو به طرف من بالا می آید؛
یک فرشته شریف هر روز و شب کار زشتی از تو
بر من عرضه می کند.

اجتماع گناهان

قَالَ الصَّادِقُ ع:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ بِأَرْضِ قَرَعَاءَ فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ
 أَتُونَا بِحَطَبٍ، فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ نَحْنُ بِأَرْضِ قَرَعَاءَ
 مَا بِهَا مِنْ حَطَبٍ، قَالَ فَلْيَأْتِ كُلُّ إِنْسَانٍ بِمَا قَدَرَ
 عَلَيْهِ فَجَاءُوا بِهِ حَتَّى رَمَوْا بَيْنَ يَدَيْهِ بَعْضُهُ عَلَى
 بَعْضٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَكَذَا تَجْتَمِعُ الذُّنُوبُ.

پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ در زمین خشکی فرود آمدند و به
 یاران خود گفتند: هیزم بیاورید! گفتند: ای
 رسول خدا! این جا هیزم نیست. فرمود: هر چه
 می توانید بیاورید! آن ها رفتند و مقداری هیزم
 آوردند و روی هم ریختند. پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود:
 گناهان هم این چنین جمع می گردند.

ثبت همه‌ی گناهان

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— إِيَّاكُمْ وَ الْمُحَقَّرَاتِ مِنَ الذُّنُوبِ فَإِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ طَالِباً أَوْ إِنَّا طَالِبُهَا يَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَ آثَارَهُمْ وَ كُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ.

— از گناهان کوچک دوری کنید و بدانید هر گناهی که مرتکب می‌شوید، از محاسبه دور نیست؛ کسانی آن را یادداشت می‌کنند و گذشته و آینده‌ی شما را می‌نویسند و در کتاب‌ها ثبت می‌کنند.

چرا گناه؟

— قَالَ الصَّادِقُ (ع):

— إِنْ كَانَتْ الْعُقُوبَةُ مِنْ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ النَّارَ،
فَالْمَعْصِيَةُ لِمَاذَا؟

— اگر خداوند به آتش عقوبت می‌کند، پس معصیت
برای چیست؟

۲۰

احتیاط در گناه

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

عَجِبْتُ لِمَنْ يَحْتَمِي مِنَ الطَّعَامِ مَخَافَةَ الدَّاءِ
كَيْفَ لَا يَحْتَمِي مِنَ الذُّنُوبِ مَخَافَةَ النَّارِ.

تعجب دارم از کسی که از ترس بیماری، در غذا خوردن احتیاط می‌کند؛ ولی از گناهایی که او را وارد دوزخ می‌کند، اجتناب ندارد!

زاهدترین مردم

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

أَزْهَدُ النَّاسِ مَنْ اجْتَنَبَ الْحَرَامَ وَأَشَدُّ النَّاسِ
اجْتِهَاداً مَنْ تَرَكَ الذُّنُوبَ.

زاهدترین مردم کسی است که از حرام دوری
کند و استوارترین مردم کسانی هستند که گناه
ننمایند.

پرتلاش ترین در راه خدا

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

أَوْرَعُ النَّاسِ مَنْ وَقَفَ عِنْدَ الشُّبْهَةِ، أَعْبَدُ
النَّاسِ مَنْ أَقَامَ الْفَرَائِضَ، أَزْهَدُ النَّاسِ مَنْ
تَرَكَ الْحَرَامَ، أَشَدُّ النَّاسِ اجْتِهَادًا مَنْ تَرَكَ
الذُّنُوبَ.

پرهیزکارترین مردم کسی می باشد که در هنگام
شبهه توقف کند، عابدترین مردم کسی می باشد که
واجبات را انجام دهد، زاهدترین مردم کسی است
که حرام را ترک نماید و پرتلاش ترین مردم در راه
خدا آن است که از گناهان دست بردارد.

۲۳ فراموش کردن گناه

قَالَ الصَّادِقُ (ع):

ثَلَاثٌ هُنَّ قَاصِمَاتُ الظَّهْرِ رَجُلٌ اسْتَكْتَرَّ
عَمَلَهُ وَنَسِيَ ذُنُوبَهُ وَاعْجَبَ بِرَأْيِهِ.

سه چیز، کمر آدمی را می شکند؛ کسی که کارهای
خود را زیاد بداند، گناهانش را فراموش کند و
خودبین باشد.

پناه به خدا!!

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

رَبِّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ وَ الْقَطِيعَةِ وَ
السَّيِّئَةِ وَ الْفَوَاحِشِ وَ الذُّنُوبِ وَ أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْإِثْمِ وَ الْمَأْثَمِ وَ الْحَرَامِ وَ الْمُحَرَّمِ وَ
الْخَبِيثِ وَ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ.

پروردگارا! پناه می‌برم به تو از معصیت و قطع رابطه
و هرزگی‌ها و گناهان و پناه می‌برم به تو از گناه و
بزه‌کاری و از حرام و ناروا و پلیدی و از آنچه که
دوست نداری!

مَا اخْتَلَجَ عِرْقٌ وَلَا صُدِعَ مُؤْمِنٌ إِلَّا بَدَنِبِهِ
وَمَا يَعْفُو اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرُ.

هیچ مؤمنی دچار ضربانِ رگ و سردرد نگردد؛
مگر به واسطه‌ی گناهش و البته آنچه خدا
می‌بخشد، بیشتر است.

— قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

— إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا كَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَ لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ
مَا يُكْفِّرُهَا ابْتَلَاهُ اللَّهُ تَعَالَى بِالْحُزْنِ فَيُكْفِرُ
عَنْهُ ذُنُوبَهُ.

— چون گناه بنده [مؤمنی] فراوان شود و عمل
صالحی نداشته باشد که آن گناهان را جبران
کند؛ خداوند او را به غم و اندوه گرفتار نماید
تا گناهانش را پاک سازد.

شتاب در کیفر

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

ثَلَاثَةٌ مِنَ الذُّنُوبِ تُعَجَّلُ عُقُوبَتُهَا وَ لَا تُؤَخَّرُ
إِلَى الْآخِرَةِ: عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَ الْبَغْيُ عَلَى النَّاسِ
وَ كُفْرُ الْإِحْسَانِ.

سه دسته از گناهان است که در کیفر آن عجله و شتاب گردد و به آخرت تأخیر نیافتد: ناراضی ساختن پدر و مادر، ستم بر مردم و ناسپاسی در برابر احسان دیگران.

قَالَ الْبَاقِرُ رضی الله عنه:

— مَا مِنْ عَبْدٍ إِلَّا وَفِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءٌ فَإِذَا
أَذْنَبَ ذَنْبًا خَرَجَ فِي النُّكْتَةِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ فَإِنْ
تَابَ ذَهَبَ تِلْكَ السَّوَادُ وَإِنْ تَمَادَى فِي
الذُّنُوبِ زَادَ ذَلِكَ السَّوَادُ حَتَّى يُغَطِّيَ الْبَيَاضَ.

— هر بنده‌ای در دل خود سفیدی دارد، هرگاه مرتکب
گناهی شود، سیاهی در آن پدید می‌آید؛ اگر توبه
کرد آن سیاهی از بین می‌رود اما اگر در گناه خود
اصرار ورزید، آن سیاهی زیاد می‌گردد تا این‌که
همه‌ی سفیدی‌ها را می‌پوشاند.

لَا وَجَعَ أَوْجَعُ لِلْقُلُوبِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ لَا
خَوْفَ أَشَدُّ مِنَ الْمَوْتِ وَ كَفَى بِمَا سَلَفَ
تَفَكُّرًا وَ كَفَى بِالْمَوْتِ وَاعْظًا.

دردی بالاتر از گناه برای قلب نیست و ترسی
ناگوارتر از مرگ نمی‌باشد. از گذشته‌ها عبرت
و از مرگ، پند فرا گیرید.

تباهی دل

قَالَ الْبَاقِرُ رضی الله عنه:

مَا مِنْ شَيْءٍ أَفْسَدَ لِلْقَلْبِ مِنْ خَطِيئَتِهِ إِنَّ الْقَلْبَ
لِيُوقِعُ الْخَطِيئَةَ فَلَا تَزَالُ بِهِ حَتَّى تَغْلِبَ عَلَيْهِ
فَيَصِيرَ أَعْلَاهُ أَسْفَلَهُ.

هیچ چیز مانند گناه، قلب را فاسد نمی کند؛ قلب با گناه مبارزه می کند ولی گناه بر او غلبه پیدا می نماید تا آنجا که دل را بالا و پایین می برد و آن را وارونه می سازد.

محرومیت از رزق و روزی

قَالَ الْبَاقِرُ عليه السلام:

إِنَّ الْعَبْدَ لَيُذْنِبُ الذَّنْبَ فَيَزُوِي عَنْهُ الرِّزْقُ.

بنده، گناه می‌کند و موجب می‌شود رزق و روزی از او گرفته شود.

تأثیر سریع گناه

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

إِنَّ الرَّجُلَ يُذْنِبُ الذَّنْبَ فَيُحْرَمُ صَلَاةَ اللَّيْلِ
وَإِنَّ الْعَمَلَ السَّيِّئَ أَسْرَعُ فِي صَاحِبِهِ مِنْ
السَّكِّينِ فِي اللَّحْمِ.

امام صادق عليه السلام فرمود: گناه، باعث محروم شدن
شخص از نماز شب می شود و کار بد، سریع تر
به صاحب خود صدمه می زند تا چاقوی تیز به
گوشت.

۳۳ غبطه در آخرت

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— إِنَّ الْعَبْدَ لِيُحْبَسُ عَلَى ذَنْبٍ مِنْ ذُنُوبِهِ مِائَةَ
عَامٍ وَ إِنَّهُ لَيَنْظُرُ إِلَى أَزْوَاجِهِ فِي الْجَنَّةِ
يَتَنَعَّمَنَّ.

— مردی به خاطر یک گناه، صد سال حبس
می‌شود و زنان خود را در بهشت در حال تنعم
و خوشی می‌نگرد.

از دست دادن نعمت‌ها

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

إِنَّ اللَّهَ قَضَىٰ قَضَاءً حَتْمًا لَا يُنْعَمُ عَلَى الْعَبْدِ
بِنِعْمَةٍ فَيَسْلُبَهَا إِيَّاهُ حَتَّىٰ يُحْدِثَ الْعَبْدُ ذَنْبًا
يَسْتَحِقُّ بِذَلِكَ النَّقْمَةَ.

خداوند حکم قطعی کرده است که به هر بنده‌ای
نعمتی داد، آن را از وی نگیرد؛ مگر این‌که آن
بنده گناهی کند که مستحق کیفر باشد.

۳۵ سزایِ خطاکارِ خداشناس

— قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

— إِذَا عَصَانِي مَنْ عَرَفَنِي، سَلَّطْتُ عَلَيْهِ مَنْ لَا يَعْرِفُنِي.

— کسی که مرا نافرمانی کند، در حالی که مرا می شناسد؛
من نیز، کسی را بر او مسلط خواهم کرد که مرا
نمی شناسد.

۳۶

خشم پنهانِ خدا

— قَالَ عَلِيُّ عليه السلام:

— إِنَّ اللَّهَ أَخْفَى سَخَطُهُ فِي مَعْصِيَتِهِ فَلَا
تَسْتَصْغِرَنَّ شَيْئاً مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَرُبَّمَا وَافَقَ
سَخَطُهُ وَ أَنْتَ لَا تَعْلَمُ.

— خداوند خشم خود را در معصیت مخفی کرده است، اینک هیچ گناهی را کوچک ندانید؛ ممکن است خداوند غضب کرده باشد و شما از آن اطلاع نداشته باشید.

قَالَ عَلِيٌّ عليه السلام:

مَا مِنَ الشَّيْءِ عَبْدٌ يُقَارِفُ أُمَّرًا نَهَيْتَاهُ عَنْهُ
فَيَمُوتُ حَتَّى يُبْتَلَى بِبَلِيَّةٍ تُمَحِّصُ بِهَا ذُنُوبَهُ إِمَّا
فِي مَالٍ وَ إِمَّا فِي وَلَدٍ وَ إِمَّا فِي نَفْسِهِ حَتَّى
يَلْتَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَ مَا لَهُ ذَنْبٌ وَ إِنَّهُ لَيَبْقَى عَلَيْهِ
الشَّيْءُ مِنْ ذُنُوبِهِ فَيُشَدِّدُ بِهِ عَلَيْهِ عِنْدَ مَوْتِهِ.

اگر بنده‌ای از شیعیان، گناهی که ما او را از آن نهی کرده‌ایم، مرتکب شود؛ قبل از این که از دنیا رود، خداوند او را به گرفتاری‌هایی مانند از دست دادن مال یا فرزند و یا بیماری مبتلا می‌کند تا گناهانش پاک گردد، تا هنگامی که به محضر خداوند با عزت و جلال می‌رسد گناهی نداشته باشد و اگر گناهی از وی باقی مانده باشد، هنگام مرگ بر وی سخت گرفته می‌شود تا گناهانش آمرزیده گردد.

۳۸

طولِ عمر

— قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

— تَجَنَّبُوا الْبَوَائِقَ يُمَدَّ لَكُمْ الْأَعْمَارُ.

— از گناهان دوری کنید، تا زندگانی شما دراز گردد!

قَالَ الرَّضَا عليه السلام:

الصَّغَائِرُ مِنَ الذُّنُوبِ طُرُقٌ إِلَى الْكِبَائِرِ وَمَنْ لَمْ
يَخَفِ اللَّهَ فِي الْقَلِيلِ لَمْ يَخَفْهُ فِي الْكَثِيرِ وَ لَوْ لَمْ
يُخَوِّفِ اللَّهُ النَّاسَ بِجَنَّةٍ وَ نَارٍ لَكَانَ الْوَاجِبَ عَلَيْهِمْ
أَنْ يُطِيعُوهُ وَ لَا يَعْصُوهُ؛ لِتَفْضَلَهُ عَلَيْهِمْ وَ إِحْسَانَهُ
إِلَيْهِمْ وَ مَا بَدَأَهُمْ بِهِ مِنْ إِعْطَاهِ الَّذِي مَا اسْتَحَقُّوهُ.

گناهان کوچک راه‌هایی به سوی گناهان بزرگ
است؛ هر کس از گناهان کوچک نترسد از
گناهان بزرگ نخواهد ترسید. اگر خداوند
مردم را به آتش دوزخ و یا رسیدن به بهشت
وعده نمی‌داد، باز هم واجب بود که از خداوند
اطاعت کنند و او را نافرمانی ننمایند؛ چون خدا
به مردم احسان کرده و نعمت‌هایی به آن‌ها داده
است که استحقاق آن را ندارند.

عامل گناه

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

إِنَّ اللَّهَ عَلِمَ أَنَّ الذَّنْبَ خَيْرٌ لِلْمُؤْمِنِ مِنَ الْعُجْبِ
وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَمَا ابْتُلِيَ مُؤْمِنٌ بِذَنْبٍ أَبَدًا.

خداوند می‌داند که گناه برای مؤمن بهتر است
از عُجب و خودپسندی و اگر این نبود هیچ
مؤمنی گرفتار گناه نمی‌شد.

مجموعه گل

- مؤمن
 - صبر
 - گناه
 - صلہ ی رحم
 - توبہ
 - راستگویی
 - سخاوت و انفاق
 - خوف و رجاء
 - ذکر
 - اخلاص
 - توکل
 - دروغ
 - فرزندان
 - نماز
 - حیا
 - ازدواج
 - ادب
 - انتظار فرج
 - غدیر
 - معاشرت
 - حُسن ظن
 - سوء ظن
 - لقمه
 - همنشین
 - جلوه ی جلال
 - جلوه ی جمال
 - راه و همراه
 - برکت
 - همسایه
 - بلا
 - سکوت و کلام
 - نماز شب
 - حب اهل بیت علیهم السلام
 - معیارها
 - نشاط و غم
 - حُسن خُلق
 - دو گوهر
 - تہذیب
 - سادہ زیستی
 - کلام وحی
-